

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, *zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421*, proti žalovanej: **Slovenská republika**, za ktorú koná **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 6C/451/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/906/2013-58 zo dňa 5. decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/906/2013-58 zo dňa 5. decembra 2013 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Revúca uznesením č.k. 6C/451/2012-33 zo dňa 05.12.2013 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej „zákon č. 71/1992 Zb.“). Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/906/2013-58 zo dňa 05.12.2013 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. a konštatoval,

že odvolaním napadnuté uznesenie bolo žalobkyni doručené 13.06.2013, odvolacia lehota jej začala plynúť 14.06.2013 a uplynula dňom 28.06.2013. Žalobkyňa podala odvolanie dňa 01.07.2013, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Tvrdila, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale ho podala prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie poštových služieb. Tejto spoločnosti ho odovzdala 28.06.2013, teda v čase, keď jej ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania. Vychádzajúc z uvedeného, s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p., mala za to, že odvolanie podala včas. Žiadala preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.); v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súd nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyni konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené 13.06.2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 28.06.2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

Podacia pečiatka Okresného súdu Revúca (č.l. 37 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 01.07.2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorenom podaní odvolania. Zo žalobkyňou predloženého dokladu (č.l. 63 spisu) – detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobkyňa odvolanie voči uzneseniu adresované Okresnému súde Revúca odovzdala na doručenie doručovateľskej spoločnosti dňa 28.06.2013, t.j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty. Na výzvu dovolacieho súdu v obdobnej veci (6 Cdo 316, 317/2014) túto skutočnosť výslovne potvrdila aj doručovateľská spoločnosť listom z 5. 2. 2015.

Pre záver o (ne)splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. bolo treba ešte posúdiť, či doručovateľská spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobkyňou na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 O.s.p.),

odvolací súd (§ 218 ods. 2 O.s.p.), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 O.s.p.), príslušný orgán nápravno-výchovného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod. a napokon aj pošta, čo je zrejmé aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004).

Zákon č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), ktorého predmetom úpravy sú (aj) podmienky poskytovania poštových služieb (§ 1 ods. 1 písm. a/), definovaných ako služby poskytované na účely dodania poštovej zásielky (špecifikovanej v § 5), a to vybranie a distribúcia poštovej zásielky (§ 2) vymedzuje poskytovanie poštových služieb poštovým podnikom (§ 7) ako podnikateľskú činnosť. Poskytovať poštové služby možno len za podmienok stanovených zákonom a to len na základe registrácie vykonanej Poštovým regulačným úradom (§ 19) v rozsahu podľa všeobecného povolenia (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 17), resp. na základe poštovej licencie (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 44).

Konanie o registrácii, t.j. zápis osoby, ktorá bude poskytovať poštové služby do registra poštových podnikov, upravuje zákon v § 19 až § 22.

Poštový regulačný úrad vedie register poštových podnikov ako verejný zoznam, do ktorého sa zapisujú zákonom stanovené údaje, prístupný bezodplatne na jeho webovom sídle (§ 23). Podľa aktuálneho registra poštových podnikov je ku dňu vydania tohto rozhodnutia v ňom evidovaných 24 poštových podnikov s uvedením ich obchodného mena, dátumu registrácie, spôsobu označovania poštových zásielok a druhu (nimi poskytovaných) poštových služieb, vrátane spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. s dátumom jej registrácie 30. apríla 2012 (pod poradovým číslom 3), ktorej žalobkyňa odovzdala predmetné podanie - odvolanie (okrem iných zásielok) na jeho doručenie pred uplynutím zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Vzhľadom na to, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS – ostatné poštové služby) v zmysle zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p.

Námietka žalobkyne, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/1226/2014-128 zo dňa 04.03.2015zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. júna 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková